

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. VII. An in pœnalibus, & odiosis valeat extensio casûs ad casum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

in Episcopum sæcularis, vel Regularis Ecclesiæ eligatur (nam & in hoc casu homines disparis professionis in eadem Ecclesia sociantur) lex illius Clementinæ loquens de primo casu nullatenus extenditur ad hunc secundum; hoc enim permittitur, non illud.

981. Similiter dispositio in c. *Quia in insulis, de Regularibus*, prohibet in insulis admitti Monachum ad professionem infra annum ætatis 18. data ibidem ratione: *quia ibidem est dura Congregatio*; at hæc ratio, aut saltem similis, vel etiam major militat in aliis Congregationibus Regularium alibi existentium, quin dispositio loquens de illis propterea nullatenus extendatur ad Congregationes Regulares alibi existentes, etiam duriores; ergo.

982. Confirmari potest doctrina tradita ex Constitut. Gregorij XIV. quæ incipit: *Cum aliis nonnulli*, ubi expressè ait, magnò juris Ecclesiastici detrimentò per experientiam constare, ex dicta interpretandi legem ratione, à casu expresso *desumpta ex identitate, vel majoritate rationis* ad casum non expressum, non mediocrem in aliquibus locis subortam perturbationem, & confusionem; imò illud etiam absurdum sepe numero secutum sit, ut infima interdum conditionis Laici, non modo juris, sed etiam litterarum penitus ignari, dum quasi potestates, aut Ministri Curie sæcularis, in aliquo castro, aut oppidulo jurisdictionem exercebant, facultatem, & indulgentiarum limites longè exceperint, eaq. suo arbitratu in sensus minus rectos, & ab intentione concedentis omnino alienos detorserint &c. Hinc in eadem constitutione discretis verbis declarat, irritam, ac inanem esse, nulliusque roboris, ac momenti extensionem casus expressi ad non expressum in criminibus a sylò Ecclesiasticò privantibus (quæ ibidem §. 3. enumerat) etiamsi desumatur, & fundetur in paritate, identitate, aut etiam majoritate rationis, militante pro casu non expresso, etiam *urgentissimis de causis* &c. ut constat ex eadem Constit. §. 2. & 10. ubi notandum, quòd expressè declarat Pontifex, nullius momenti fuisse illas interpretationum extensiones à casu expresso ad non expressum *desumptas ex paritate, identitate, vel etiam majoritate rationis reperta in non expresso.*

§. VII.

An in pœnalibus, & odiosis valeat extensio casus ad casum?

983. **L** Ex pœnalis considerari potest, vel præcisè in quantum punitiva, vel in quantum præcisè directiva, seu obligativa ad actum directè positum sub lege; quòd contingit, si verba legis sint præceptiva, & immediatè directà ad actum, sub pœna præstandum, secus autem; si verba vel non sint præceptiva, vel si, esto talia sint, non dirigantur immediatè ad actum, ut diximus jam in superioribus; quo posito:

984. Resp. 1. in doctrinali legis interpretatione dispositiones pœnales, & odiosas, quæ tales (in quantum scilicet imponunt directè pœnam, vel gravamen, cuiusmodi sunt leges irritantes) de casu ad casum in lege non comprehensum non extendi propter paritatem, identitatem, vel etiam majoritatem rationis. Ratio est ex dict. à n. 977. Nam etiam stantè paritate, vel identitate, aut majoritate rationis Legislatori fuit liberum, casum in lege non expressum sub eadem, vel alia pœna prohibere (hoc enim ostendit paritas, vel identitas rationis in expresso, & non expresso) illum autem etiam casum non expressum prohibuisse sub eadem pœna, nec habetur ex verbis legis, nec ex alio capite, ut ostendi n. 978. Identitas enim rationis in casu non expresso solum probat, hunc etiam prohiberi posse, sed non, actu prohibitum esse, ut liquet ex dictis.

985. Resp. 2. in doctrinali legis interpretatione dispositiones pœnales, odiosas, irritantes, nec in quantum directivas, seu obligativas extendi de casu ad casum in lege non comprehensum, etiam propter paritatem, identitatem, vel majoritatem rationis. Ratio est eadem. Nam Legislator non minus liberè imponit gravamen, & obligationem circa actum in casu expresso, quam liberè imponat pœnam; sed in hoc casu paritas, identitas, vel majoritas rationis in doctrinali legis interpretatione non admittit extensionem pœnæ ad casum non expressum, vel obligationis; ita Suarez l. 6. de Legibus c. 3. n. 5. Sanchez l. 10. de matr. D. 4. n. 3. Salas D. 21. S. 5. n. 11. Navarr. 1. n. c. Pœna, de pœnit. dist. 1. à n. 1.

§. VIII.